

- Ахааву, който продаде себе си за да прави
коего е лошо прѣдъ Господа, ꙗкоже го
26 подбуждаше Иезавель жена му. И направи
много мързости, като слѣдуваше идолы-
ти, ꙗкоже всичко както правѣхъ Аморрей-
ци-тъ, които Господъ изгони отъ лице-то
на Израилевы-тъ сынове.
- 27 И като чу Ахаавъ тѣзи думы, раздра
дрехы-тъ си, и ꙗкоже вѣстице на снагъ-
тъ си, и пости, и лѣжеше обвить въ вѣ-
28 тище, и ходѣше внимателно. И быде сло-
во Господне къмъ Илїѣжъ Ѳвсвїецъ-тъ, и
29 рече: Видѣ ли какъ ся смири Ахаавъ
прѣдъ мене? Понеже ся смири прѣдъ ме-
не, не щѣ да докарамъ зло-то въ дни-тъ
му: "въ дни-тъ на сына му ще докарамъ
зло-то на домъ-тъ му.

ГЛАВА 22.

- 1 И минѣхъ ся три години безъ бой ме-
2 жду Сїрійѣ и Израїля. А въ третѣ-тъ
годинѣхъ ꙗкоже слѣзъ Іосафатъ Іудинъ царь,
3 при Израїлевъ-тъ царь. И рече Израїле-
вый царь на рабы-тъ си: Знаете ли че
"Рамоевъ-галаадъ е нашъ, а нѣтъ ꙗкоже не-
бжеимъ да го земемъ отъ рѣкъ-тъ на Си-
4 рїйскы-тъ царь? И рече на Іосафата:
Дождѣши ли съ мене на бой въ Ра-
моевъ-галаадъ? И рече Іосафатъ на Изра-
илевъ-тъ царь: "Азъ съмъ както ты, лю-
діе-тъ ми както людіе-тъ ти, коніе-тъ ми
както коніе-тъ ти.
- 5 И рече Іосафатъ на Израїлевъ-тъ царь:
Допытайте ся, молюхъ, отъ слово-то Го-
6 сподне днесь, И ꙗкоже събра Израїлевъ царь
пророцы-тъ, почти четыристотинѣ мѣ-
жіе, та имъ рече: Да идѣ ли противъ
Рамоевъ-галаадъ на бой, или да не идѣ?
А тѣ рекохъ: Възлѣзъ, и Господъ ще го
прѣдаде въ рѣкъ-тъ на царя.
- 7 И рече ꙗкоже Іосафатъ: Нѣма ли тукъ още
единъ пророкъ Господень, да попытамы
8 чрѣзъ него? И рече Израїлевъ царь на
Іосафата: Има още единъ человекъ Ми-
хей, сынъ на Іемлѣхъ, чрѣзъ которого мо-
жемъ да попытамы Господа; но азъ го
мразѣ; защото не пророчествува добро
за мене, но зло. И рече Іосафатъ: Нека
9 не говори царь-тъ така. И повыка Изра-
їлевъ царь одного скопца, та рече: До-
10 веи скоро Михея сынъ-тъ на Іемлѣхъ. А
Израїлевъ царь и Іосафатъ Іудинъ царь
сѣдѣхъ, всякой на прѣстолъ-тъ си, облѣ-
чени въ одежды, на открыто мѣсто при
входъ-тъ на Самарїйскѣ-тъ портѣ: и
всичкы-тъ пророцы пророкувахъ прѣдъ
11 тѣхъ. И Седекїя сынъ-тъ на Ханаана бѣ-

- ше си направилъ желѣзны рокове: и ре-
че: Така говори Господъ: Съ тѣзи ще из-
бодешъ Сїріяны-тъ, додѣ ты свѣршишь.
- 12 И всичкы-тъ пророцы пророкувахъ така,
и казувахъ: Възлѣзъ въ Рамоевъ-галаадъ,
и ще имашъ добръ успѣхъ; защото Го-
сподъ ще го прѣдаде въ рѣкъ-тъ на царя.
- 13 А вѣстители-тъ който отиде да пове-
ка Михея, говори му, и рече: Ето сега
думы-тъ на пророцы-тъ изъ едни уста сѣ
добры за царя: молюхъ прочее и твое-то
слово да е така както слово-то на едно-
14 го отъ тѣхъ, и говори добро-то. А Михей
рече: Живъ Господъ, ꙗкоже ми рече Го-
сподъ, нѣто ще говорѣхъ.
- 15 И тѣй дойде при царя. И рече му царь-
тъ: Михея, да идемъ ли въ Рамоевъ-гала-
адъ на бой, или да не идемъ? А той му
отговори: Възлѣзъ, и ще имашъ добръ
успѣхъ; защото Господъ ще го прѣдаде
16 въ рѣкъ-тъ на царя. И рече му царь-
тъ: До колко пакы ще ты закльамъ да
ми не говоришь друго освѣнъ истинѣ-тъ
въ име Господне? А той рече: Видѣхъ
17 всичкы Израїль ꙗкоже распырѣхъ по горы-
тъ, като овцы които нѣматъ овчаря. И
рече Господъ: Тѣ нѣматъ господарь: не-
ка ся върихъ всякой въ домъ-тъ си съ
18 миръ. И рече Израїлевъ царь Іосафату:
Не рѣкохъ ли ти че не ще прорече добро
за мене, но зло? И Михей рече: Чуй про-
19 чее слово-то Господне. "Видѣхъ Господа
че сѣди на прѣстолъ-тъ си, и ꙗкоже всичко-то
небесно воинство че прѣдстои около не-
го, отдесно му и отлѣво. И рече Господъ:
20 Кой ще прѣльсти Ахаава, за да възлѣзе
и да падне въ Рамоевъ-галаадъ? И единъ
21 рече така а другъ рече така. И излѣзе
единъ духъ, та застанѣ прѣдъ Господа, и
22 рече: Азъ ще го прѣльстѣхъ. И рече му
Господъ: Какъ? И рече: Ще излѣзѣхъ, и
ще бѣждъ лъжливъ духъ въ уста-та на
всичкы-тъ му пророцы. И рече Господъ:
23 "Ще прѣльстишь още и ще сполучишь:
Ето, Господъ тури духъ лъжливъ въ
уста-та на всичкы-тъ тѣзи твои пророцы,
но Господъ говорѣ зло за тебе.
- 24 Тогазъ приближи Седекїя сынъ-тъ на
Ханаанъ, та плеснѣ Михея въ ланитѣ-
тъ, и рече: "Прѣзъ кой пакъ прѣмнѣхъ
Духъ-тъ Господень отъ мене, за да гово-
25 ри на тебе? И рече Михей: Ето, ще ви-
дишь ꙗкоже който день ще влѣзѣхъ изъ
кльѣтъ въ кльѣтъ за да ся укрѣмъ.
- 26 И рече Израїлевъ царь: Хванѣте Ми-
хея, та го върихъ при Амона градскы-
тъ князь, и при Іоса царскы-тъ сынъ,

ѿ Гл. 16; 31.

ѿ Быт. 15; 16. 4 Цар. 21; 11.

ѿ Быт. 37; 34.

и 4 Цар. 9; 25.

а 2 Лѣт. 18; 2 и др.

б Втор. 4; 43.

в Евр. мѣлѣмъ.

г 4 Цар. 3; 7.

д Гл. 18; 19.

е 4 Цар. 3; 11.

ѿ Числ. 22; 38.

ѿ Мат. 9; 36.

з Ис. 6; 1. Дан. 7; 9.

и Іов. 1; 6. 2; 1. Псал. 103;

20. 21. Дан. 7; 10. Зах.

1; 10. Мат. 18; 10. Евр.

1; 7, 14.

і Сл. 9; 23. Іов. 12; 16.

Іез. 14; 9. 2 Сол. 2; 11.

к Іез. 14; 9.

л 2 Лѣт. 18; 23.